

I ostanalite stari ptici ot Gymnasium-a zhiveeha kato Koroljov (kojto dejstvitelno beshe chuzhdenec i tova se iztykvashe ot nego vseki pyt s gordost), v svoeobrazna vytreshna emigracija: ne samo v grada, a i v sobstvenite si semejstva, s koito imaha vse po-malyk kontakt i vzaimno razbiratelstvo. Poluchili obrazovaniето si v chuzhbina: v Mjunhen, Krakov, Peshta, Praga, Viena i Grac, te zavinagi bjaha zapazili manierite si, pridobiti v mladostta, kogato gradyt, v kojto beshe sydeno da im mine zhivotyt, be vse oshte palanka, a te - redki evropejci v nego.

Sjakash pokolenieto im, poluchilo obrazovaniето si v nachaloto na veka, beshe syzdadeno ot njakakyv osobeno tvyrđ material, sydejki po nachina im na oblichane i po obnoskite im, a naj-veche po izpravenata im stojka - svoeobrazna disciplina na duha. I naj-malkijat propusk pred orientalski otpusnalata se charshija i flegmatichnite j navici, oznachavashe za tjah priznanie za porazhenie, za naprazno dylgogodishno obrazovanie, s dve dumi: podpisvane na bezuslovna kapitulacija!

V Saraevo pyrvi te donesoha futbolni topki i nauchiha mahlenskite momchetii na maksimata, che ne e vazhno da se pobezhdava, a da se uchastva! Tyj kato gradyt e zaobikolen, kakto se znae, ot planini, pyrvi te metnaha na gryb ranici, vzeha v ryce alpijski tojazhki, doneseni chak ot Shtirija, pyrvi nahluziha na krakata si tezhkite "alpinki" za katerene po skalite i trygnaha po prekite pytishta da pokorjat Trebevich. Tazi hubava privichka im ostana do poslednija dyh: otdavna veche gradyt e svyrzan s kultiviranata planina chrez moderen lift, v chiito kabinki izletnicite, zapaseni s koshnici hrana i piene, se izkachvat bez vsjakakvo usilie do panoramite - ne, poslednite

mohikani vse oshte se izkachvat pesha i s pot na chelata preodoljavat stryynnini i poroishta, dokato ot nebeto im mahat nedelnite izletnici. Prez zimnite dni Herceg gi vizhdashe kak se spuskat po trebevishkite serpentini, narichani "osmorki", s shejni ot vareno dyrvo s krystosani platneni lenti. Narichaha gi "rodli". Veche nikyde ne se pravjat takiva. Smeeshe se, kato gi gledashe s kolko serioznost navlizat v krivinite na izostavenija pyt. Tezi ludi, mydri starci!

Kogato ot vreme na vreme se otbivashe v rodnija si grad, vinagi bolezneno go iznenadvashe tova, che mezhduvremnenno te oshte poveche sa sysipani. Naj-starite kucukaha po ulicite, pregyrbeni i trepereshti, a ot njakogashnata im elegantnost ne e ostanala ni sleda: kariranite brichove, planinarskite kalcuni i dylboki kozheni obushta s vryzki, frenskite bareti i smelo zametnatite okolo vrata shalove bjaha izcheznali bezsledno. Vizhdashe gi kak krachka sled krachka, vnimatelno pristypjat po domashni chehli, plashejki se da ne padnat na poledicata. Starcheskite kosti zarastvat taka trudno! No vypeki unizhenijata, koito donasjat sys sebe si kysnite godini (shte gi priemem li i nie ili shte se vyzpolzvame ot njakoj udoben sluchaj da ofejkame nezabeljazano?), bjaha zapazili staroto si spokojstvie. Sjakash s dostojnstvo chakaha reda si za vechna pochivka, ustanoven ot pravilnika na njakakyv otdavna zakrit licej, chiito verni pitomci te bjaha ostanali do kraja.